

forslaget under Nr. 60 til § 70 er kun en Rettelsette for Tydeliggørelsens Skuld. — Nr. 61 er en Anvendelse af Sætningen, at vi skulle gøre det klart, at der kun er Tale om dansk Skib i Betydningen af kongerigt Skib. — Endringsforslaget under Nr. 62 har jeg allerede omtalt. Det tilligter Indføttelsen af den ny Paamærkning, som der her er Spørgsmaal om. — Endringsforslaget under Nr. 71 gaar saa ud paa, at Justitsministeren skal bemyndiges til, hvis der maatte vise sig Trang dertil, at lade affatte Formularer til andre Papirer end dem, som det udtrykkelig er jagt i Loven skulle tilvejebringes. Vi have tænkt os, at der kunde være Mulighed for, at der ogsaa kunde vise sig Trang til at faa Formularer til Pantebreve, til Anmeldelse o. s. v. tilvejebragte, og hvis Bureauet maatte finde det ønskeligt, kan det indstille det til Justitsministeriet, og saa kunne disse Formularer tilvejebringes. Det have vi ment, vilde paa den ene Side fri Ministeriet for unødvendigt Trykarbejde, og paa den anden Side give Bemyndigelse til, at det skaffedes til Veje, hvor det maatte være ønskeligt. Det følgende er kun en Redaktionsændring, og det sidste indeholder Forslaget med Hensyn til Tærverne, som jeg allerede tidligere omtalte.

Jeg skal hermed altsaa slutte, idet jeg i øvrigt henviser til Betænkningen og indstiller til det høje Ting at vedtage disse Endringer, om hvilke det samlede Udvalg er enig.

Justitsministeren (Kellerman):

Ja, jeg kan i det hele taget tiltræde de tillede Endringsforslag, og de Bemærkninger, som jeg er foranlediget til at gøre paa Sagens nuværende Trin, ere derfor meget faa.

Man kunde maaske med Hensyn til § 3 gøre den Bemærkning, at Udgifterne ved Registreringskontorerne, for saa vidt som derved sigtes til Lønningsforhøjelserne i Anledning af Forretningernes Forøgelse ved denne Lov, maaske hellere burde gøres til Genstand for en særegen Lov end for en Beslutning paa Finansloven, men jeg betragter det dog som et underordnet Spørgsmaal, saa jeg skal ikke gøre nogle videre Bemærkninger dertil. — Til Endringsforslaget under Nr. 9 til § 4 skal jeg bemærke, at Fremgangsmaaden maa være den, at naar Bureauet finder, at der bør gives en nærmere Angivelse end kun Vhen eller Bopælen, maa Anmelderen opfordres til at fremkomme med en saadan nærmere Bestemmelse, thi ellers kan man jo ikke vide, om han er

om han tillige er noteret som hjemmehørende i en bestemt Gade eller bestemt Nr., hvilket sidste jo maa vides paa Grund af Forpligtelsen til at anmelden Flytning. For øvrigt anser jeg Bestemmelsen for meget henstigtsmæssig, idet jeg gaar ud fra, at der her i Danmark maaske ikke er noget andet Sted end København, hvor der behøves nogen Angivelse af Distriktet, hvor man opholder sig. I denne samme Forbindelse vil jeg bemærke, at det dog forekommer mig tvivlsomt, om man ikke under Endringsforslaget under Nr. 43, altsaa i § 38, burde benytte ganske de samme Udtryk, som man benytter i § 4 i Henhold til Endringsforslaget under Nr. 9, men det er i hvert Tilfælde et meget underordnet Spørgsmaal, som let vil kunne overvejes til 3dje Behandling. — Hvad Endringsforslaget under Nr. 30 til § 14 angaar, er jeg ganske enig med Udvalget i, at det næppe vil være rigtigt at indføre en Tvang til at affatte Dokumenterne efter en bestemt Formular. Det er noget, som vi ikke kende til her til Lands, og der er vel egentlig ingen særlig Grund til at indføre Tvang til at bruge en bestemt Formular mere ved Overdragelsen af Skibe end ved Overdragelsen af andre Ting. Derfor finder jeg det ganske rigtigt, at man ikke indfører nogen Tvang i saa Henseende, men paa den anden Side kan jeg ikke indse, at nogen kan have noget imod, at der indsættes en saadan rent fakultativ Bestemmelse i Loven som den, at man kan faa Formularerne til Benyttelse, naar man vil have dem, og jeg antager det ogsaa for henstigtsmæssigt af den Grund, at det saa formodentlig ogsaa vil blive benyttet i mange Tilfælde, maaske kan man endogfaa komme saa vidt, at det omtrent altid vil blive benyttet, men saaledes som Bestemmelsen er foreslaet af det ærede Udvalg, forekommer det mig ikke, der fra nogen Side kan være nogen Betænkning derved. — Ligeledes tror jeg, at den i § 30 under Nr. 36 foreslaede Ordning er rigtig og hensigtsmæssig. Jeg maa antage efter alt, hvad jeg kender til denne Sag, at disse Bogstaver D. G., dansk Ejendom, ikke længere have nogen Betydning, idet der jo nu gives baade efter den allerede bestaaende Lovgivning og ogsaa efter, at denne Lov maatte træde i Kraft, fuldkommen tilstrækkelige Identitetskendemærker paa Skibene uden dem, og som Identitetskendemærker have de endda kun en meget ringe Betydning, idet et saadant Mærke meget let kan gøres efter. Jeg tror derfor, man er berettiget til at antage, at disse Bogstaver ikke behøves, og der er jo ogsaa Tilfælde, hvor deres Udsættelse, som den ærede Ordfører